

snævre kreds af parlamentarikere, som interesserer sig for det, og få den bredt ud til en større folkelig debat, så vi hele tiden lægger pres på for at holde gang i diskussionen omkring grundlovens utilstrækkelighed og nødvendigheden af ændringer. Det håber vi at dagen i dag har været en igangsætter til.

På den baggrund vil jeg gerne takke for debatten og for de input, der har været, positive så vel som negative. På den måde synes jeg, det har været en inspirerende debat.

Så synes jeg også af hensyn til fuldstændigheden, at jeg vil afslutte med at understrege – jeg tror, hr. Svend Auken var inde på det i forbindelse med det af hr. Aage Frandsen udarbejdede grundlovsforslag – at jeg også herfra vil adressere takken til hr. Aage Frandsen, for det er sådan set ham, der har brugt adskillige år på ikke bare at udvikle nogle overordnede tanker, men også at få dem forfattet som et egentligt grundlovsforslag.

Det er ikke noget, man lige sætter sig for. Det er et arbejde, som han har lagt mange kræfter i, og som vi i SF har været meget glade for, fordi det også har været med til at understøtte vores egen intention om at kunne fremlægge et seriøst stykke arbejde. Så han skal også have en tak herfra talerstolen for det arbejde, han satte i gang, inden han forlod denne parlamentariske forsamling.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren, først hr. Søren Krarup.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er blevet moderne at sige undskyld, og der er unægtelig visse sammenhænge, hvor man ikke skal undskylde. Men jeg rejser mig alligevel med en vis dårlig samvittighed, for jeg må indrømme, at jeg var meget affejende over for SF's grundlovsforslag. Det er hr. Aage Frandsen, der har lavet det, ikke hr. Ole Sohn, og derfor har jeg egentlig lidt dårlig samvittighed over for hr. Ole Sohn.

Den blev især levende i mig, da jeg hørte ham sige noget, der virkelig var meget fornuftigt, nemlig at det langt fra er de nedskrevne ting, der er afgørende for en forfatning, men at det mere er det, som ligger uden for selve det skrevne. Jeg

vil ikke sige undskyld, men lufte den dårlige samvittighed ved at stille et spørgsmål.

Der blev sagt, og det er jo også det gennemgående i kritikernes taler, at vores grundlov er utidssvarende. Vil hr. Ole Sohn ikke give mig ret i, at denne påstået utidssvarende grundlov er det, der får et folkestyre, for så vidt et af de bedste og mest grundfæstede folkestyrer i verden, til at fungere?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det vil jeg meget gerne. Den grundlov, vi har, mener SF er utidssvarende, fordi den ikke har absorberet en række af de forfatningsmæssige regler, som vi mener bør være i grundloven, men det betyder ikke, at folkestyret ikke fungerer.

Nu skal man passe på, at det ikke bliver den helt store forbrødring, men jeg er for så vidt enig med hr. Søren Krarup i, både at grundloven er et udtryk for vores historie sammenholdt med de forfatningsmæssige regler, som supplerer den, og at man ikke bare skal modernisere grundloven for modernitetens skyld. Det er jeg fuldstændig enig i.

Men jeg mener omvendt, at grundloven i dag har en sådan karakter, ikke kun indholdsmæssigt, men også sprogligt, at det ville tjene til alles gavn, at den blev mere præciseret. Men jeg vil meget gerne understrege, at det ikke er vores opfattelse, at den skal formuleres på en sådan måde, at man smider historien ud.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Ole Sohn sagde ikke, at jeg er en vendekåbe, og jeg håber heller ikke, at han mente det. Hvis jeg ændrer mening, vil jeg gerne stå ved det, men jeg vil godt lige for historieskrivningens skyld sige, at det, som jeg foreslog i 1999, stadig væk var rettet imod en kommission, som jeg heller ikke dengang brød mig om. Og jeg er ret sikker på, at jeg tilføjede, at jeg syntes, at vi skulle samle forråd. Det udtryk havde jeg fra professor Nordskov Nielsen, og det er det, jeg stadig væk siger.

Men i dag er de parlamentariske forhold anderledes. Nu kan vi få nedsat det grundlovsudvalg, og så er det os selv, der er eksperterne. Og sådan må det også være. Der går en helt fin linje fra det, jeg sagde dengang, til det, jeg siger i dag.